

Piątek, 26 listopada 2020 r.

P9_TA(2020)0329

Pogorszenie sytuacji w zakresie praw człowieka w Algierii, w szczególności sprawa dziennikarza Khaleda Drareniego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw człowieka w Algierii, w szczególności sprawy dziennikarza Khaleda Drareniego (2020/2880(RSP))

(2021/C 425/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Algierii, w szczególności rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie poszanowania swobód w Algierii ⁽¹⁾ oraz z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie uwięzienia obrońców praw pracowniczych i praw człowieka w Algierii ⁽²⁾,
- uwzględniając roczne sprawozdanie UE na temat praw człowieka i demokracji na świecie w 2019 r., wydane 15 czerwca 2020 r.,
- uwzględniając dokument informacyjny Międzynarodowej Komisji Prawników pt. „Flawed and inadequate: Algeria’s Constitutional Amendment Process” [Błędny i nieodpowiedni: proces zmiany konstytucji w Algierii], opublikowany w październiku 2020 r.,
- uwzględniając wspólny list z 29 września 2020 r. podpisany przez 31 lokalnych, regionalnych i międzynarodowych organizacji społeczeństwa obywatelskiego i potępiający represje wobec algierskiego społeczeństwa obywatelskiego,
- uwzględniając cztery komunikaty skierowane do rządu Algierii w okresie od 30 marca do 16 września 2020 r. przez specjalne procedury Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie arbitralnych i gwałtownych aresztowań, nieuczciwych procesów i represji wobec obrońców praw człowieka i pokojowych działaczy,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Algierią, w szczególności jego art. 2, który stanowi, że poszanowanie zasad demokracji i podstawowych praw człowieka musi być zasadniczym elementem układu i wzorem dla krajowej i międzynarodowej polityki stron,
- uwzględniając 11. posiedzenie Rady Stowarzyszenia UE-Algieria,
- uwzględniając priorytety wspólnego partnerstwa przyjęte 13 marca 2017 r. przez Algierię i Unię Europejską na podstawie zmienionej europejskiej polityki sąsiedztwa,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady 19 listopada 2020 r. w sprawie Planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji 2020–2024, zwłaszcza zawarty w nim unijny mechanizm na rzecz obrońców praw człowieka ustanowiony w celu ochrony i wspierania dziennikarzy i pracowników mediów,
- uwzględniając kodeks karny Algierii, zwłaszcza jego art. 75, 79, 95a, 98, 100, 144, 144a, 144a 2, 146 i 196a,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka, w sprawie kary śmierci, tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, w sprawie wolności słowa w internecie i poza nim, a także uwzględniając strategiczne ramy UE i plan działania na rzecz praw człowieka i demokracji,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, a także Konwencję o prawach dziecka, wszystkie cztery ratyfikowane przez państwa członkowskie UE i Algierię,
- uwzględniając opinię 7/2020 w sprawie zatrzymania Fadela Breiki, przyjętą przez grupę roboczą ONZ ds. arbitralnych zatrzymań,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0072.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0188.

Piątek, 26 listopada 2020 r.

- uwzględniając trzeci powszechny okresowy przegląd praw człowieka w Algierii przyjęty przez Radę Praw Człowieka ONZ na jej 36. posiedzeniu w dniach 21 i 22 września 2017 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając światowy ranking wolności prasy z 2020 r. przygotowany przez Reporterów bez Granic,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r. oraz deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od początku lutego 2019 r. w Algierii rozwinął się bezprecedensowy ruch protestacyjny (Hirak) w reakcji na planowaną piątą kadencję ówczesnego prezydenta Abdelaziza Butefliki; mając na uwadze, że pokojowe demonstracje przeciw rządowej korupcji i domagające się państwa obywatelskiego, niezależnego sądownictwa, reformy demokratycznej, przejrzystości i otwartych ram w celu przygotowania wolnych wyborów odbywały się regularnie w całym kraju w piątki i we wtorki przez cały rok, również w trakcie procesu wyborczego; mając na uwadze, że tych znaczących cotygodniowych demonstracji dobrowolnie zaprzestano w marcu 2020 r. z powodu pandemii COVID-19, chociaż ruch protestacyjny kontynuował działalność w mediach społecznościowych;
- B. mając na uwadze, że w następstwie rezygnacji prezydenta Butefliki 2 kwietnia 2019 r. w odpowiedzi na ruch Hirak oraz dwóch kolejnych przesunięć terminu wyborów, kiedy dominującą rolę odgrywało wojsko, 12 grudnia 2019 r. w Algierii odbyły się wybory prezydenckie, w których na prezydenta wybrano byłego premiera Abdelmadzida Tebbune'a; mając na uwadze, że ruch Hirak zakwestionował listę kandydatów z powodu ich powiązań z poprzednią administracją i zbojkotował wybory, w których oficjalnie ogłoszona frekwencja wyniosła poniżej 40 %;
- C. mając na uwadze, że od lata 2019 r. wzrosła liczba politycznych aresztowań i arbitralnych zatrzymań pokojowych działaczy Hiraku i związków zawodowych, a także dziennikarzy, z naruszeniem podstawowych praw do uczciwego procesu i sprawiedliwej procedury prawnej; mając na uwadze, że pomimo oficjalnego ustąpienia rządu Butefliki sytuacja niezależnych mediów, często oskarżanych o spiskowanie z obcymi siłami przeciw bezpieczeństwu narodowemu, wciąż się pogarsza z powodu cenzury, wytaczanych im procesów i nakładanych surowych kar, mając na uwadze, że restrykcje związane z bezpieczeństwem wprowadzone w celu zwalczania pandemii COVID-19 przyczyniły się do zaostrzenia kontroli i są wykorzystywane przez władze do dalszego ograniczania przestrzeni publicznej, pokojowych protestów i wolności słowa i wyrażania opinii;
- D. mając na uwadze, że w kontekście represji mających miejsce obecnie w Algierii pojawia się coraz więcej oskarżeń o stosowanie tortur na komisariatach policji oraz w Dyrekcji Generalnej ds. Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Algierze, jak w przypadku więźnia Walida Nekkiche'a;
- E. mając na uwadze, że w okresie od 30 marca do 16 kwietnia 2020 r. do rządu Algierii skierowano trzy komunikaty w ramach specjalnych procedur ONZ w sprawie arbitralnych i gwałtownych aresztowań, nieuczciwych procesów i represji wobec obrońców praw człowieka i pokojowych działaczy, a czwarty komunikat z 27 sierpnia 2020 r. dotyczył Mohameda Khaleda Drareniego;
- F. mając na uwadze, że korespondent TV5Monde, przedstawiciel Reporterów bez Granic i dyrektor witryny internetowej Casbah Tribune news Mohamed Khaled Drareni został skazany w sierpniu 2020 r. na trzy lata pozbawienia wolności i grzywnę 50 000 dinarów algierskich za filmowanie ataków policji na demonstrantów w Algierze; mając na uwadze, że oficjalnie oskarżono go o „podżeganie do nieuzbrojonych zgromadzeń” i „zagrożenie integralności terytorialnej”; mając na uwadze, że 15 września 2020 r. po apelacji wyrok skrócono do dwóch lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że 16 września 2020 r. specjali sprawozdawcy i grupa robocza specjalnych procedur ONZ potępił ten wyrok pozbawienia wolności w możliwie najbardziej surowych słowach i wezwali władze Algierii do natychmiastowego uwolnienia więźnia, a także uznali jego skazanie za wyraźne naruszenie wolności wypowiedzi, pokojowych zgromadzeń i zrzeszania się;
- G. mając na uwadze, że Mohamed Khaled Drareni relacjonował odbywające się dwa razy w tygodniu protesty Hiraku od ich początku w lutym 2019 r.; mając na uwadze, że w wyniku pokazania przez niego stosowanych przez algierski rząd surowych represji wobec pokojowych zgromadzeń i wolności wypowiedzi zaaresztowano go, przesłuchiwano i zastraszano za relacjonowanie protestów Hiraku trzykrotnie przed skazaniem, tj. 14 maja 2019 r., 9 sierpnia 2019 r.

Piątek, 26 listopada 2020 r.

i 9 stycznia 2020 r., a dwa razy rządowi urzędnicy próbowali go przekupić; mając na uwadze, że powiedziano mu, iż ostatnie zatrzymanie miało być ostatecznym ostrzeżeniem, zanim przekaże się go wymiarowi sprawiedliwości; mając na uwadze, że 7 marca 2020 r. Mohamed Khaled Drareni został zatrzymany podczas protestów Hiraku; mając na uwadze, że zwolniono go 10 marca 2020 r., lecz 27 marca 2020 r. ponownie aresztowano;

- H. mając na uwadze, że w dniu, kiedy zatrzymano go po raz pierwszy, do aresztu trafiło też ponad 20 innych pokojowych demonstrantów; mając na uwadze, że dwie z aresztowanych osób zostały zatrzymane za eksponowanie flagi berberyjskiej; mając na uwadze, że flaga berberyjska jest powszechnie używana podczas protestów Hiraku; mając na uwadze, że w czerwcu 2019 r. generał Ahmed Gaid Salah zakazał używania tej flagi; mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach były reżim prowadzi kampanię oszczerstw przeciwko w większości berberyjskiej ludności regionu Kabilii, co może doprowadzić do podziałów etnicznych w Hiraku; mając na uwadze, że działacze berberyjscy i działacze Hiraku, wśród nich Yacine Mebarki, nadal są narażeni na arbitralne aresztowania z powodu wyrażania opozycyjnych poglądów religijnych i politycznych;
- I. mając na uwadze, że w protestach Hiraku domagano się przywrócenia przestrzeni publicznej obywatelom; mając na uwadze, że – w szczególności po tym, jak Hirak przeniósł swą działalność do internetu, aby zapobiec szerzeniu się pandemii COVID-19 – restrykcje dotyczące wolności wypowiedzi i ograniczenia nałożone na dziennikarzy zostały zastrzeżone, w szczególności poprzez blokowanie stron internetowych, cenzurę programów telewizyjnych oraz zatrzymania i nękanie dziennikarzy, osób kierujących mediami oraz demonstrantów wyrażających poglądy w mediach społecznościowych, przy czym w kwietniu i maju 2020 r. w sieci algierskiej zablokowano dostęp do co najmniej sześciu informacyjnych stron internetowych;
- J. mając na uwadze, że lokalne grupy obrońców praw szacują, iż w okresie od marca do czerwca 2020 r. co najmniej 200 osób zostało arbitralnie aresztowanych z powodu wyrażanych opinii lub pod zarzutem poparcia dla Hiraku; mając na uwadze, że Krajowy Komitet na rzecz Uwolnienia Osób Zatrzymanych udokumentował, iż 17 listopada 2019 r. w miejscach odosobnienia przebywało co najmniej 91 więźniów sumienia, nastąpił zatem wzrost w porównaniu z 44 osobami odnotowanymi pod koniec sierpnia, przy czym niektórzy z tych więźniów zostali umieszczeni w areszcie tymczasowym na czas nieokreślony; mając na uwadze, że ryzyko pojawiania się ognisk COVID-19 w więzieniach stanowi dodatkowe zagrożenie dla osób przetrzymywanych z powodu wyrażania poglądów politycznych; mając na uwadze, że 25 marca 2020 r., w związku z pandemią COVID-19, wysoka komisarz ONZ ds. praw człowieka Michelle Bachelet wezwała do uwolnienia więźniów politycznych i osób przetrzymywanych za wyrażanie krytycznych opinii;
- K. mając na uwadze, że od stycznia 2020 r. aktywiści, w szczególności Feminicides-dz, odnotowali 41 zabójstw kobiet; mając na uwadze, że w 2020 r. ruchy obrony praw kobiet z większą mocą potępiają rosnącą przemoc wobec kobiet i liczbę kobietobójstw, a także wzywają do zmiany obowiązujących przepisów, zwłaszcza kodeksu rodzinnego i szeregu artykułów kodeksu karnego, w celu zagwarantowania pełnego równouprawnienia kobiet i mężczyzn;
- L. mając na uwadze, że w kwietniu 2020 r. Algieria przyjęła również – w drodze ustawy 20-06 – nowelizację kodeksu karnego, która jeszcze bardziej ogranicza i penalizuje korzystanie z praw podstawowych, takich jak wolność prasy, wolność wypowiedzi i wolność zrzeszania się, pod pretekstem „fałszywych informacji” zagrażających państwu algierskiemu; mając na uwadze, że władze algierskie coraz częściej stosują niejasne artykuły kodeksu karnego, w tym artykuły dodane w kwietniu 2020 r., aby ścigać osoby korzystające z prawa do wolności opinii i wypowiedzi oraz pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się; mając na uwadze, że po raz pierwszy przepisy te przewidują karę do pięciu lat pozbawienia wolności, gdyby dany czyn został popełniony „w czasie izolacji ze względów zdrowia publicznego lub w czasie klęski żywiołowej, katastrofy biologicznej bądź technologicznej lub jakiegokolwiek innego rodzaju kataklizmu”;
- M. mając na uwadze, że w kontekście ograniczania przestrzeni obywatelskiej władze algierskie prowadzą odgórny proces zmiany konstytucji, rzekomo zgodnie z hasłem „budowa nowej Algierii”, ogłoszonym przez prezydenta Tebbune'a z początkiem kadencji w reakcji na protesty Hiraku, lecz proces ten nie uzyskał szerokiego poparcia społeczeństwa algierskiego i został skrytykowany przez niezależne organizacje społeczeństwa obywatelskiego jako naruszający międzynarodowe standardy pluralizmu, uczestnictwa, przejrzystości i suwerenności podczas prac nad konstytucją; mając na uwadze, że jednoczesne masowe aresztowania działaczy społeczeństwa obywatelskiego i dziennikarzy całkowicie podważyły publiczną legitymację procesu zmiany konstytucji;
- N. mając na uwadze, że 1 listopada 2020 r. w Algierii odbyło się referendum w sprawie zmiany konstytucji, w tym ograniczenia liczby kadencji na urządzie prezydenta do dwóch; mając na uwadze, że udział w tym referendum był najniższy od czasu uzyskania przez Algierię niepodległości w 1962 r. – oficjalna frekwencja wyniosła 23,7 %; mając na uwadze, że nowa konstytucja została oficjalnie zaaprobowana przez 66,8 % wyborców; mając na uwadze, że nowa konstytucja jest oczekiwana po powrocie prezydenta do Algierii;

Piątek, 26 listopada 2020 r.

- O. mając na uwadze, że w konstytucji Algierii wolność prasy – oficjalnie przyznana na mocy art. 54 zmienionej konstytucji – nadal uwarunkowana jest poszanowaniem „tradycji oraz religijnych, moralnych i kulturowych wartości narodu”; mając na uwadze, że takie ograniczenia wolności prasy stanowią naruszenie Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, ratyfikowanego przez Algierię; mając na uwadze, że w komentarzu ogólnym nr 34 Komitetu Praw Człowieka ONZ oświadczone, że „nadawcy medialni nie mogą być karani za krytykowanie systemu politycznego lub społecznego”; mając na uwadze, że w ramach przeglądu konstytucji wprowadzono też niebezpieczną zmianę polegającą na konstytucjonalizacji roli politycznej i uprawnień armii; mając na uwadze, że w ramach reformy konstytucyjnej utrzymano też zwierzchność urzędu prezydenta nad wszystkimi instytucjami, w tym nad sądownictwem;
- P. mając na uwadze, że Krajowy Związek Sędziów potępił wszechobecne i będące nadużyciem stosowanie przez władze algierskie tymczasowego aresztowania; mając na uwadze, że na przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości, którzy uniewinnili działaczy pokojowych lub domagali się poszanowania niezależności władzy sądowniczej, nałożono sankcje zawodowe;
- Q. mając na uwadze, że w 2020 r. Algieria znalazła się na 146. miejscu wśród 180 państw w światowym rankingu wolności prasy sporządzonym przez Reporterów bez Granic, o pięć miejsc niżej w porównaniu z 2019 r. i o 27 miejsc niżej w porównaniu z 2015 r.;
- R. mając na uwadze, że Algieria należy do kluczowych partnerów Unii Europejskiej w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, przy czym ten kraj i region są istotne z punktu widzenia interesów politycznych i gospodarczych oraz kontaktów międzyludzkich; mając na uwadze, że priorytety partnerstwa UE–Algieria są wyrazem wspólnego zaangażowania na rzecz uniwersalnych wartości: demokracji, praworządności i poszanowania praw człowieka;
1. zdecydowanie potępią eskalację arbitralnych i bezprawnych aresztowań, zatrzymań i nękania sądowego dziennikarzy, obrońców praw człowieka, działaczy związkowych, prawników, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i działaczy pokojowych w Algierii, co nie pozostawia przestrzeni do dialogu politycznego na temat niedemokratycznej zmiany konstytucji oraz na temat korzystania z wolności wypowiedzi, zgromadzania się i zrzeszania się; potępią wykorzystywanie środków nadzwyczajnych związanych z pandemią COVID-19 jako pretekstu do ograniczania podstawowych praw obywateli Algierii;
 2. wzywa władze Algierii do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Mohameda Khaleda Drareniego oraz wszystkich osób, które zatrzymano i którym postawiono zarzuty z powodu korzystania przez nie z prawa do wolności wypowiedzi, zarówno w internecie, jak i poza nim, oraz do wolności zgromadzania się i zrzeszania się – wśród osób tych są: Yacine Mebarki, Abdellah Benaoum, Mohamed Tadjadit, Abdelkrim Zeghileche, Walid Kechida, Brahim Laalami, Aissa Chouha, Zoheir Kaddam, Walid Nekkiche, Nourreddine Khimoud i Hakim Addad; przypomina, że w związku z pandemią COVID-19 wysoka komisarz ONZ ds. praw człowieka Michelle Bachelet zaapelowała o pilne uwolnienie wszystkich więźniów politycznych i osób przetrzymywanych z powodu wyrażania opozycyjnych poglądów; wzywa władze algierskie do odblokowania mediów oraz do zaprzestania aresztowań i przetrzymywania działaczy politycznych, dziennikarzy i obrońców praw człowieka, a także wszelkich osób wyrażających sprzeciw lub krytykę wobec rządu;
 3. przypomina, że wolność wypowiedzi – w tym należna dziennikarzom i dziennikarzom obywatelskim wolność relacjonowania, analizowania i komentowania protestów lub wszelkich innych przejawów niezadowolienia z rządu lub instytucji bądź osób powiązanych z rządem – ma zasadnicze znaczenie dla w pełni demokratycznej transformacji politycznej;
 4. wyraża solidarność ze wszystkimi obywatelami Algierii – kobietami i mężczyznami z różnych obszarów geograficznych, z różnych środowisk społeczno-ekonomicznych i o różnym pochodzeniu etnicznym – którzy od lutego 2019 r. pokojowo demonstrują, domagając się państwa pod władzą cywilną, suwerenności obywatelskiej, poszanowania praworządności, sprawiedliwości społecznej i równouprawnienia płci; wzywa władze algierskie do podjęcia odpowiednich działań w walce z korupcją;
 5. ponownie apeluje do władz Algierii o położenie kresu wszelkim formom zastraszania, nękania sądowemu, kryminalizacji lub arbitralnym aresztowaniom i zatrzymaniom krytycznych dziennikarzy, blogerów, obrońców praw człowieka, prawników i działaczy, a także o podjęcie odpowiednich kroków w celu ochrony i powszechnego zagwarantowania prawa do wolności wypowiedzi, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń, wolności mediów oraz wolności myśli, sumienia i religii lub przekonań, które zapisano w algierskiej konstytucji i MPPOiP, podpisanym i ratyfikowanym przez Algierię; potępią każde nadużycie siły przez funkcjonariuszy organów ścigania podczas rozpraszania pokojowych protestów; ponownie wzywa władze algierskie do przeprowadzenia niezależnego dochodzenia w sprawie każdego przypadku nadmiernego użycia siły przez funkcjonariuszy sił bezpieczeństwa oraz do pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności; wzywa władze algierskie do wdrożenia międzynarodowych zobowiązań podjętych w ramach Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania;

Piątek, 26 listopada 2020 r.

6. odnotowuje, że po przyjęciu przez Parlament rezolucji 28 listopada 2019 r. tymczasowo uwolniono niektórych działaczy politycznych, takich jak opozycjonista Karim Tabbu, Mustafa Bendżema i Khaled Tazaghart;

7. wzywa władze algierskie do stworzenia wolnej przestrzeni obywatelskiej, w której możliwy będzie rzeczywisty dialog polityczny i w której nie będzie się karać za korzystanie z podstawowych wolności, a także do przyjęcia nowych przepisów, w pełni zgodnych ze standardami międzynarodowymi i pozbawionych wyjątków, które są niezgodne z prawem międzynarodowym, w szczególności z konwencjami ratyfikowanymi przez Algierię, w tym konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP); podkreśla, że taka wolna przestrzeń obywatelska to warunek wstępny demokratycznej i przyjaznej obywatelom Algierii; ubolewa nad faktem, że zagraniczni dziennikarze nadal napotykają przeszkody administracyjne i trudności w uzyskaniu wiz prasowych uprawniających ich do pracy w Algierii;

8. przypomina, że poszanowanie zasad demokracji i praw podstawowych ustanowionych w Powszechnej deklaracji praw człowieka jest jednym z zasadniczych elementów układu o stowarzyszeniu UE-Algieria z 2005 r.; podkreśla, że trwające przemiany polityczne muszą zapewnić Algierczykom wszystkich płci, niezależnie od pochodzenia geograficznego, społeczno-ekonomicznego i etnicznego, w tym Berberom, pełne uczestnictwo w procesie demokratycznym i prawo do uczestniczenia w życiu publicznym, w tym dzięki przywróceniu możliwości działania niezależnym organizacjom społeczeństwa obywatelskiego i dziennikarzom oraz umożliwieniu aktywizmu politycznego;

9. wyraża zaniepokojenie nowymi restrykcyjnymi przepisami, takimi jak ustawa 20-06, w której arbitralnie uznano za przestępstwo rozpowszechnianie fałszywych informacji podważających honor urzędników publicznych i finansowanie stowarzyszeń; podkreśla, że ustawa ta zawiera szereg przepisów naruszających międzynarodowe standardy w zakresie wolności słowa i wolności zrzeszania się, w tym art. 19 i 22 MPPOiP;

10. wzywa władze algierskie do przeglądu obowiązującej restrykcyjnej ustawy o stowarzyszeniach 12-06 z 2012 r. oraz ustawy o zgromadzeniach publicznych i demonstracjach 91-19 z 1991 r., która ustanawia system uprzednich zezwoleń, oraz do dopilnowania, aby właściwy organ administracyjny niezwłocznie wydał potwierdzenie rejestracji kilku organizacjom społeczeństwa obywatelskiego, organizacjom pozarządowym, wyznaniowym i charytatywnym, które złożyły wniosek o ponowną rejestrację;

11. ubolewa nad nowelizacją algierskiego kodeksu karnego z kwietnia 2020 r., która ogranicza wolność prasy, wolność słowa i wolność zrzeszania się; wzywa władze algierskie do przeglądu kodeksu karnego, w szczególności jego art. 75, 79, 95a, 98, 100, 144, 144a, 144a2, 146 i 196a, zgodnie z MPPOiP i apelem Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów w celu powstrzymania kryminalizacji wolności wypowiedzi oraz pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się;

12. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że art. 4 i 223 zmienionej konstytucji uznają status języka tamazight jako języka narodowego i urzędowego; podkreśla, że takie deklaracje nie mogą służyć jako pretekst do lekceważenia problemów strukturalnych, z którymi boryka się ludność berberyjska, lub do powodowania rozłamu w Hiraku; wzywa władze algierskie do zagwarantowania równego traktowania w przepisach języka arabskiego i tamazight; wzywa rząd Algierii do uchylenia zakazu eksponowania flagi berberyjskiej oraz do natychmiastowego uwolnienia wszystkich osób uwięzionych za posługiwanie się symbolami berberyjskimi;

13. wspiera algierskich adwokatów i innych prawników, którzy nadal dążą do przestrzegania najwyższych standardów w wymiarze sprawiedliwości pomimo niesprzyjających okoliczności i ryzyka; wzywa władze algierskie do zagwarantowania pełnej niezawisłości sądownictwa i bezstronności wymiaru sprawiedliwości oraz do zaprzestania i zakazania ograniczania sądowego procesu decyzyjnego i wywierania na sędziów niewłaściwych nacisków, wpływu, groźenia im lub ingerencji w kwestie sądowe;

14. wzywa władze algierskie do zagwarantowania zarówno pełnej odpowiedzialności, jak i cywilnego i demokratycznego nadzoru nad siłami zbrojnymi oraz do skutecznego podporządkowania ich prawnie ukonstytuowanym władzom cywilnym, a także do jasnego określenia roli armii w konstytucji i wyraźnego ograniczenia tej roli do obronności;

15. apeluje do władz Algierii o umożliwienie przedstawicielom międzynarodowych organizacji praw człowieka i specjalnym sprawozdawcom ONZ wjazdu do kraju;

16. wyraża zaniepokojenie z powodu przeszkód administracyjnych, z którymi borykają się mniejszości wyznaniowe w Algierii, zwłaszcza z powodu rozporządzenia 06-03; zachęca rząd Algierii do zmiany rozporządzenia 06-03 i dostosowania go do konstytucji i zobowiązań międzynarodowych dotyczących praw człowieka, w szczególności art. 18 MPPOiP; wzywa do poszanowania wolności kultu wszystkich mniejszości wyznaniowych;

Piątek, 26 listopada 2020 r.

17. oczekuje, że UE potraktuje sytuację w zakresie praw człowieka priorytetowo we współpracy z władzami algierskimi, zwłaszcza na zbliżającym się posiedzeniu Rady Stowarzyszenia UE-Algieria; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do sporządzenia i przedstawienia wykazu indywidualnych kwestii budzących szczególne obawy, w tym wymienionych w niniejszej rezolucji, oraz do regularnego informowania Parlamentu o postępach w ich rozstrzygnięciu;

18. wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie, oraz Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka, do wspierania grup społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka, dziennikarzy i demonstrantów, w tym poprzez publiczne zajęcie bardziej stanowczego stanowiska w sprawie poszanowania praw człowieka i praworządności w Algierii, poprzez wyraźne i publiczne potępienie naruszeń praw człowieka, wezwanie władz do uwolnienia arbitralnie przetrzymywanych w więzieniu osób oraz do zaprzestania nadużywania tymczasowego aresztowania, a także poprzez żądanie dostępu do zatrzymanych oraz śledzenie procesów wytaczanych działaczom, dziennikarzom i obrońcom praw człowieka oraz ścisłe monitorowanie przestrzegania praw człowieka w Algierii za pomocą wszystkich dostępnych instrumentów;

19. podkreśla, że UE przywiązuje duże znaczenie do współpracy z Algierią jako ważnym sąsiadem i partnerem; przypomina o znaczeniu silnych i głębokich stosunków między UE i Algierią oraz potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz ich podtrzymania w oparciu o pełne poszanowanie wspólnych wartości, takich jak prawa człowieka, demokracja, praworządność i wolność mediów;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, delegaturze Unii w Algierze, rządowi Algierii, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz Radzie Europy.
